

Overensstemmelse med det nye Mynstsystem; $\frac{3}{10}$ og $\frac{3}{5}$ pCt. f. Ex. vilde give en ganske anderledes let og ligefrem Beregning. Bistnok vil Beregningen efter § 3, Nr. 2, ogsaa falde i Bøpf; men den vil dog medføre mindre Banskfeligbed end i det Forhold, jeg her har omtalt. Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Finantsministeren: Jeg har maattet erkjende, at den Grundfæstning er rigtig, som i Fjor stillede i Spidsen for Udvalgets Betænkning nemlig den, at man ikke bør benytte denne Leilighed til at beskaffe Folk, men at man kun bør tage et Gebyr for den Forretnings Udførelse, som forlanges. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, vil vistnok se, at, naar man indskrænker sig til kun at forlange Betaling for det, som udføres, synes allerede det, at man har fritaget Boer paa 400 Kroner for Afgiften, at være en ikke ringe Indrømmelse, og det saa meget mere som Betalingen, der retter sig efter Boets Størrelse, aldrig vilde kunne blive noget Betydeligt af Boer af den Slags. I Øvrigt vil det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer have set, at dette for saa vidt er en ganske ny Bestemmelse, som den hidtil gjældende Ret ikke indrømmer noget Bo en saadan ubetinget lovlig Frihed, medens der vel er en Bemyndigelse for Skifteretten til at kunne fritage Boer paa 100 Rd. eller derunder for Gebyr. — Hvad angaar den anden Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde om Forandring af Ørterne, skal jeg ikke for Diebliffet udtale mig om den, jeg kan ikke ret gennemskue, hvad det var, det ærede Medlem mente. — Naar man fra anden Side ikke har fundet sig tilfredsstillet ved, at jeg i § 3 har optaget visse bestemte Regler for, hvorledes man skal forholde sig med Gebyret i Tilfælde af Extradition, er der allerede fra andre ærede Medlemmers Side anvist en Grund derfor, som har forekommet mig at burde være den overveiede ved denne Leilighed, nemlig den, at det er bedre at have en lovbestemt Regel for, hvorledes Gebyret beregnes, end at overlade det til Skifterettens vilkaarlige Skjøn. Det forekommer mig ikke, at den Grundring, man gjør derimod, nemlig at der kan indtræffe Tilfælde, hvori det maaske kan gives, at der i Følge de lovlige Satser, bliver givet større Betaling for den udførte Forretning, end den egentlig er værd, har Noget paa sig; thi den samme Indvending kan jo gøres imod det hele System, som man har søgt at gennemføre, ikke blot i dette Lovforslag, men ogsaa i den nu gjældende Skiftelovgivning. Kan man imidlertid finde en yderligere Modifikation heraf, skal jeg ikke have Noget som helst at erindre derimod. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde om, at Lovforslaget ikke er gaaet saa vidt med Hensyn til Kjendelsen for at fidsse i ufliffet Bo, som man i Fjor havde ment,

idet han antog, at man i Fjor ikke havde ment Kjendelsen alene, men alle Omkostninger, skal jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at det vilde være et Brud paa den Regel, som staa paa den foregaaende Side, naar man i Tilfælde af, at Skifteretten har været paaaldt, vilde undlade at forlange Extraditionsgebyr. Dernæst skal jeg bemærke, at netop det Endringsforslag, som i Fjor fremkom fra Udvalgets Side, og som har været den ledende Marsag til denne Bestemmelse, bruger Udtrykket „Kjendelse“, jaaledes, at der ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at den Forordning, der i Fjor stillede af Udvalget, fuldkommen er fyldestgjort i det her paapegede Stykke af § 3. — Jeg finder det ikke nødvendigt at optage en Bestemmelse i § 4, hvorefter det skulde forlanges, at der stillede Sikkerhed for, at Gebyrer erlægges. Naar imidlertid Bestemmelsen indskrænkes til, hvad jeg for Næsten ogsaa tror, det ærede Medlem sagde, kun at give en Bemyndigelse til, at noget Saa-dant kunde forlanges, ser jeg ikke, at der vilde være Noget i Veien derfor, idet jeg forudsætter, at der kun under ganske særlige Tilfælde og faretruende Omstændigheder vilde blive gjort Brug deraf. — Jeg benytter Leiligheden til at gjøre en Undskyldning for, at der saa vel i § 4 som i § 6, sidste Stykke d, er indløbet, hvad man jo gjerne vilde kalde en Trykfeil, men hvad der dog, saa vidt jeg kan skjønne, er en Redaktionsfeil, idet der staa § 77 i Stedet for § 78. (Th. Nielsen: Det har tidligere været § 77). Ja, det er netop det, der er blevet overset, og jeg tør derfor ikke lægge Skylden paa Trykkeriet; her foreligger uden uden Tvivl en Redaktionsfeil. — Det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Echjörning) forudsatte, at Grunden til, at de Godtgjørelser, som i det sidst forelagte Lovforslag vare foreslaede for visse i Skifteretten ansatte Folk, ikke ere optagne her, er den, at man ikke har kunnet se, at de som en Følge af Lovforslaget om Dødsboer m. v. vilde lide nogen saadan Skade, som der kunde være den ringeste Anledning for Staten til at godtgjøre. — Jeg vil slutte mig til de ærede Herrer's Haab om, at dette Lovforslag, saa vel som det andet, hvortil det slutter sig, maa finde en endelig og god Løsning i denne Session.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Th. Nielsen: I Genhold til min Udtalelse ved Behandlingen af Lovforslaget om Skifte af Døds- og Fælles-Boer skal jeg tillade mig at foreslaa, at nærværende Lovforslag bliver henvist